

3. Даном ступања на снагу ове наредбе престаје да важи Наредба о висини посебне дажбине при увозу пољопривредних и прехрамбених производа („Службени лист СФРЈ”, бр. 22/91).
 4. Ова наредба ступа на снагу 3. маја 1991. године.

Бр. 86-40
 26. априла 1991. године
 Београд

Савезни секретар за трговину
 мр Назми Мустафа, с. р.

355.

На основу члана 35. става 5. Закона о признавању новостворених, одобравању увођења у производњу страних и заштити сорти пољопривредног и шумског биља („Службени лист СФРЈ”, бр. 38/80 и 82/90), савезни секретар за пољопривреду издаје

НАРЕДБУ

О ВИСИНИ ТРОШКОВА ПОСТУПКА ОДОБРАВАЊА УВОЂЕЊА У ПРОИЗВОДЊУ СТРАНЕ СОРТЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ И ШУМСКОГ БИЉА

1. Висина трошкова за провођење поступка одобравања увођења у производњу стране сорте пољопривредног и шумског биља по културама, односно групи култура прољетње сјетве, односно садње износи, и то за:

Динара	
1) јара права жита	10.560,00
2) кукуруз и остала просолика жита	12.230,00
3) шећерну репу	14.000,00
4) сунцокрет, соју, чичоку, хмель, мак, дукан, уљану бундеву и др.	11.630,00
5) крмне културе	10.560,00
6) повртарске културе	12.230,00
7) воћарске културе и винову лозу	8.610,00
8) воћарске културе и винову лозу до плодоношења	4.310,00
9) тополе, врбе и остало шумско биље	2.870,00
10) цвијеће и хортикултурно, ароматично, зачинско и љековито биље	5.330,00.

2. Трошкове из тачке 1. ове наредбе, по културама, подносилац захтјева за одобравање увођења у производњу стране сорте у СФРЈ уплаћује на посебан рачун, под називом „Савезни секретаријат за пољопривреду - трошкови признавања, одобравања и заштите сорти пољопривредног и шумског биља”.

3. Ова наредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”, а примјењиваће се до краја 1991. године.

Бр. 2/0-04-068/001
 28. марта 1991. године
 Београд

Савезни секретар
 за пољопривреду
 др Стево Мирјанић, с. р.

356.

На основу члана 46. став 2. Закона о мјерним јединицама и мјерилима („Службени лист СФРЈ”, бр. 9/84, 59/86, 20/89 и 9/90), директор Савезног завода за мјере и драгоціене метале прописује

ПРАВИЛНИК

О УСЛОВИМА ЗА ОСНИВАЊЕ ЛАБОРАТОРИЈЕ ЗА ПРЕГЛЕД РАСХЛАДНИХ ПОСУДА ЗА МЛИЈЕКО (ЛАКТОФРИЗА), МЉЕКОМЕРА И МЈЕРНИХ ПОСУДА

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови за оснивање лабораторије за преглед расхладних посуда за млијеко

(лактофриза), мљекомера и мјерних посуда (у наставку текста: мјерила) које морају испуњавати предузећа и радни људи који самостално обављају дјелатност личним радом, односно личним радом и средствима у својини грађана који производе и поправљају мјерила.

Услови из става 1. овог члана означавају се скраћеном ознаком PUL. Z-13/1.

Члан 2.

Предузећа и радни људи из члана 1. став 1. овог правилника дужни су да за преглед мјерила обезбиједи раднике који морају имати IV или V степен стручне спреме и познавати поступак и методе прегледа мјерила.

Члан 3.

Опрема за преглед мјерила састоји се од:

- 1) радних еталон посуда одговарајућих називних запремина;
- 2) термометара с најмањим подјелком 0,2° С;
- 3) еталона проточних мјерила (за преглед мјерних посуда већих запремина);
- 4) мјерила дужине с нонијусом (помично кљунасто мјерило), са одговарајућим вриједностима подјеле скале;
- 5) резервоара за складиштење испитне течности одговарајуће запремине с потребним прикључцима, цијевима и арматуром;
- 6) пумпног система ако се течност не празни гравиметријски.

Члан 4.

Опрема за преглед мјерила мора бити удаљена најмање три m од гријних тијела.

Члан 5.

Радна просторија за преглед мјерила мора да испуњава следеће услове:

- 1) да буде чиста, суха и изграђена у складу с важећим техничким нормативима;
- 2) да испуњава прописане услове у погледу хигијенско-техничке заштите;
- 3) да буде довољно велика за смјештај потребне опреме и обављање прегледа мјерила;
- 4) да у просторији и њеној околини нема потреса који би утицали на тачност мјерења;
- 5) да се у просторији налазе сто и столица;
- 6) да у просторију буде уграђен термометар за мјерење температуре ваздуха, чији најмањи подјелак не смије бити већи од 1° С;
- 7) да у просторију буде уграђено мјерило влажности ваздуха.

Члан 6.

Топлотни извори за гријање радне просторије за преглед мјерила треба да буду довољно удаљени од мјеста на коме се прегледају мјерила и изведени тако да омогућају равномјерно загријавање просторије.

Члан 7.

Температура у радној просторији за преглед мјерила мора бити у границама $20^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$.

Члан 8.

Радна просторија за преглед мјерила мора бити заштићена од директног продирања сунчевих зрака.

Члан 9.

Радна просторија за преглед мјерила мора да има дневно и електрично освјетљење према југословенском стандарду JUS U.C9.100, донесеном Рјешењем о југословенском стандарду за зградарство („Службени лист СФРЈ”, бр. 48/62), односно да освјетљење буде „велико” и да се изводи као „опште” освјетљење.

Члан 10.

У радној просторији за преглед мјерила не смију се држати предмети који ометају преглед мјерила нити се за вријеме прегледа смију обављати друге радње.

Члан 11.

У радној просторији, при прегледу мјерила, морају бити испуњени следећи услови:

- 1) температура течности за испитивање: $20^{\circ}\text{C} \pm 5^{\circ}\text{C}$;
- 2) влажност ваздуха: $60\% \pm 15\%$;
- 3) притисак: $101,325\text{ kPa} \pm 4\text{ kPa}$.

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 03-421/2

18. фебруара 1991. године
Београд

Директор

Савезног завода за мјере и
драгоцене метале
Михаил Ежов, с. р.

357.

На основу члана 80. Закона о стандардизацији („Службени лист СФРЈ”, бр. 37/88), директор Савезног завода за стандардизацију прописује

ПРАВИЛНИК

О ОБАВЕЗНОМ АТЕСТИРАЊУ ПРОИЗВОДА КОЈИ ПРОУЗРОКУЈУ РАДИО-ФРЕКВЕНЦИЈСКЕ СМЕТЊЕ И О УСЛОВИМА КОЈЕ МОРАЈУ ИСПУЊАВАТИ ПРЕДУЗЕЋА И ДРУГА ПРАВНА ЛИЦА ОВЛАШТЕНА ЗА АТЕСТИРАЊЕ ТИХ ПРОИЗВОДА

Члан 1.

Овим правилником прописују се поступак обавезног атестирања производа који својим радом проузрокују радио-фреквенцијске сметње, чије су граничне вриједности утврђене у југословенским стандардима из области радио-комуникација, и услови које морају испуњавати предузећа и друга правна лица овлаштена за атестирање тих производа.

Члан 2.

Обавезно атестирање производа из члана 1. овог правилника проводи се за сваки тип производа из члана 1. овог правилника.

Члан 3.

Испитивању ради обавезног атестирања типа производа из члана 1. овог правилника подлијежу следеће карактеристике радио-фреквенцијских сметњи:

- 1) напон радио-фреквенцијских сметњи;
- 2) јачина електромагнетског поља радио-фреквенцијских сметњи;
- 3) снага радио-фреквенцијских сметњи;
- 4) слабљење радио-фреквенцијских сметњи код свјетилки са флуоресцентним цијевима.

Члан 4.

Испитивањем карактеристика из члана 3. овог правилника утврђује се ниво радио-фреквенцијских сметњи према дозвољеним граничним вриједностима у фреквенцијском опсегу од 9 КHz до 1 000 МHz утврђеним у следећим југословенским стандардима:

- 1) JUS N.N0.900 – Радио-фреквенцијске сметње. Електрични апарати, уређаји, постројења и друге направе. Граничне вриједности;
- 2) JUS N.N0.901 – Сузбијање радио-сметњи од апарата и постројења који зраче енергију високе фреквенције;
- 3) JUS N.N0.913 – Радио-фреквенцијске сметње. Возила, пловила, алати и постројења на моторни погон. Граничне вриједности;
- 4) JUS N.N0.920 – Радио-фреквенцијске сметње. Свјетилке са флуоресцентним цијевима. Граничне вриједности и методе мјерења слабљења;
- 5) JUS N.N0.929 – Радио-фреквенцијске сметње. Опрема за информациону технику. Граничне вриједности сметњи;
- 6) JUS N.N0.932 – Радио-фреквенцијске сметње. Радио-фреквенцијске сметње од радио-дифузних пријемника и додатних уређаја. Граничне вриједности.

Члан 5.

Карактеристике радио-фреквенцијских сметњи из члана 3. овог правилника испитују се примјеном метода утврђених следећим југословенским стандардима:

- 1) JUS N.N0.900 – Радио-фреквенцијске сметње. Електрични апарати, уређаји, постројења и друге направе. Граничне вриједности;
- 2) JUS N.N0.901 – Сузбијање радио-сметњи од апарата и постројења који зраче енергију високе фреквенције;
- 3) JUS N.N0.908 – Радио-фреквенцијске сметње. Инструменти, опрема и основне методе мјерења радио-фреквенцијских сметњи у опсегу од 10 КHz до 1 000 МHz;
- 4) JUS N.N0.914 – Радио-фреквенцијске сметње. Возила, пловила, алати и постројења на моторни погон. Поступак мјерења;
- 5) JUS N.N0.915 – Радио-фреквенцијске сметње. Возила, пловила, алати и постројења на моторни погон. Инструменти и опрема за мјерење поља радио-фреквенцијских сметњи;
- 6) JUS N.N0.916 – Радио-фреквенцијске сметње. Возила, пловила, алати и постројења на моторни погон. Мјере за смањење радио-фреквенцијских сметњи;
- 7) JUS N.N0.920 – Радио-фреквенцијске сметње. Свјетилке са флуоресцентним цијевима. Граничне вриједности и методе мјерења слабљења;
- 8) JUS N.N0.930 – Радио-фреквенцијске сметње. Опрема за информациону технику. Поступак мјерења сметњи;
- 9) JUS N.N0.933 – Радио-фреквенцијске сметње. Радио-фреквенцијске сметње од радио-дифузних пријемника и додатних уређаја. Методе мјерења.

Члан 6.

Узорак производа из члана 1. овог правилника за испитивање ради обавезног атестирања узима организација овлаштена за обавезно атестирање. Уз одабрани узорак подносилац захтјева за обавезно атестирање доставља организацији за атестирање и сав допуниски прибор и материјал неопходан за рад производа у условима примјенивања. Ако узорак није могуће доставити на испитивање организацији овлаштеној за атестирање, испитивање се може обавити на мјесту производње или употребе производа.

О узимању узорака саставља се записник који садржи фирму, односно назив произвођача или увозника, назив производа, број узорака, ознаке на узорцима и мјесто и да-